

OXANA GREADCENCO

cl. a XII-a, Liceul Teoretic din Fârlădeni,

Premiul II, secțiunea „Poezie-liceeni”

Scrisoare

Acum,
când ultimele speranțe,
nostalgii și regrete
se risipesc
fulgerător de repede
în neantul
amurgului,
eu,
cu gândul sfârtecat
în mii de segmente,
încerc să-mi
sculptez sufletul,
să-i dau formă,
culoare
și ți-l trimit ție
în chip de
scrisoare...

Ego

un bob de mazăre
sălbatic
ce caută să germineze
în solul cuvântului
un pește
înecat în propria-i tăcere
așteptând calvarul
uleiului încins din tigaie
sau poate
doar un spațiu
ce-și umple vidurile
cu neputința eliberării
de iluzii

Adolescență

anotimp cu iluzii de veșnicie, vise mărețe clădite pe o realitate plată
și dezgustătoare,
ani cu pretenții, ambiții, capricii...

versuri de minulescu transcrise cu grijă, debuturi literare pe paginile caietului de chimie,
cd-uri cu scorpions și concerte de glinka
și doar o ilustrație cu „Maria-Mirabela”, ca o aducere-aminte a îndepărtatei copilării,

bilețele nevinovate primite de la colegul din banca a treia –
relicve pentru biografia de mâine,
notele de unu ca niște ștregari pistruiți pe lângă cele de zece,
toate arcuite frumos de degetele uscate ale profesorului de fizică,
eliade-model pentru o viață,

ani de căderi și triumf,
rebelii mei ani de adolescență...

Solitudine

Mă simt în mine ca-ntr-o gară.
Alături șuvoiul mulțimii zumzăie carismatic
ca o viespe cu aripile frânte
ajunsă-n vasul cu dulceață.
Peste tot – doar lume grăbită,
gesturi răzlețe, vorbe aruncate aiurea
înghițite de vidul flămând
și-o barcă slinoasă
ce-mi leagănă leneșă visul.
Atâta pustiu într-o mare de oameni!

Zâmbet călător

Zâmbetul meu
a prins contur
pe bolta cerească.
S-a depărtat de miracolul
ce l-a zidit.
L-am pierdut.
S-a amestecat printre căldurile
de cocori
ce se izbesc de metalul orizontului.
La primăvară va reveni,
își va face cuib sub streșina
casei.